

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
Sędziowie SO :	Aneta Ineza Sztukowska, Agnieszka Kluczyńska

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2021 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 28 stycznia 2021r. sygn. akt I C 626/20

1.Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu następującą treść:

I. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 4688,32 zł (cztery tysiące sześćset osiemdziesiąt osiem złotych i 32/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 listopada 2018r do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 1907 zł (tysiąc dziewięćset siedem złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 827 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Suwałkach kwotę 358,59 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych i 59/100 oraz od powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 39,84 zł (trzydzieści dziewięć złotych i 84/100) tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa

2. Zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą we W. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 220 zł (dwieście dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu przed sądem drugiej instancji w tym kwotę 120 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Ca 90/21

UZASADNIENIE

Występujący jako powód (...) S.A. we W. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 4804,91 zł łącznie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od kwot 492 zł od dnia 12 maja 2020 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 4312,91 zł od dnia 27 października 2018 roku do dnia zapłaty. Domagał się też zasądzenia na jego rzecz kosztów – zgodnie z przepisami normami.

Motywuując powództwo powód podkreślał, iż w następstwie wypadku drogowego z dnia 23 października 2018 roku, uszkodzony został należący do M. G. samochód osobowy marki O., posiadający nr. rej. (...). Osoba będąca sprawcą posiadała w dacie zdarzenia aktualne ubezpieczenie OC posiadacza pojazdów mechanicznych w ramach prowadzonej przez pozwanego działalności. W toku likwidacji szkody pozwany uznał, co do zasady, istnienie odpowiedzialności za szkodę i z tego tytułu wypłacił na rzecz poszkodowanej kwotę 3779,01 zł. Zdaniem powoda wyłaconą przez pozwanego kwota odszkodowania została zaniżona o dochodzoną pozwem kwotę 4312,91zł oraz kwotę 492 zł tytułem poniesionych kosztów kalkulacji.

Mając na uwadze zaprezentowaną przez powoda argumentację, nakazem zapłaty z dnia 21 lipca 2020 roku w sprawie o sygn. akt I Nc 756/20, Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach uwzględnił roszczenie powoda w całości.

Powyższy nakaz zapłaty zaskarżył w całości sprzeciwem pozwany (...) S.A. z siedzibą w W.. Wnosząc sprzeciw pozwany żądał oddalenia powództwa w całości i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu, łącznie z poniesionymi kosztami zastępstwa procesowego.

Na potrzeby złożonego środka odwoławczego pozwany wskazywał, iż ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikłą na skutek zdarzenia z dnia 23 października 2018 roku, jednakże całość przysługującego poszkodowanemu z tego tytułu roszczenia, została wyłacona w toku postępowania likwidacyjnego, poprzez przyznanie odszkodowania w kwocie 3779,01 zł. Roszczenie w pozostałym zakresie uznał za zawyżone i nienależne. Pozwany wskazywał przy tym, że przedstawił stronie poszkodowanej możliwość skorzystania z warsztatu naprawczego należącego do sieci będącej własnością pozwanego. Celem potwierdzenia, iż dochodzone w sprawie roszczenie zostało zawyżone podkreślał, że powód doprowadził do zwiększenia szkody (kosztów) z uwagi na przeprowadzenie dowodu z prywatnej opinii, której koszty stanowią część dochodzonych pozwem kwot.

Wyrokiem z dnia 28 stycznia 2021 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I C 626/20 Asesor sądowy w Sądzie Rejonowym w Suwałkach I Wydziale Cywilnym uwzględnił roszczenie powoda w całości. W ramach przedmiotowego roszczenia zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 5180,32 zł, łącznie z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 4688,32 zł do dnia 24 listopada 2018 roku do dnia zapłaty i od kwoty 492 zł od dnia 31 lipca 2020 roku do dnia zapłaty. Rozstrzygając w zakresie kosztów zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2117 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, w tym kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa, Sądu Rejonowego w Suwałkach, kwotę 428,43 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Wydając powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy dokonał następujących ustaleń:

W wyniku zdarzenia drogowego mającego miejsce w dniu 23 października 2018 roku uszkodzeniu uległ należący do M. G. samochód osobowy marki O.. Sprawca zdarzenia w momencie uszkodzenia samochodu poszkodowanej posiadał aktualne ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, w ramach usług świadczonych przez pozwanego. Na skutek przeprowadzonej likwidacji szkody (w trakcie której dokonano oszacowania szkody) (...) S.A. w W. uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 3779,01 zł.

Umową cesji z dnia 22 kwietnia 2020 roku występująca jako cedent poszkodowana M. G. dokonała na rzecz cesjonariusza (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. przelewu wierzytelności przysługującej jej względem (...) S.A. w W. w związku ze szkodą komunikacyjną nr PL (...) powstałą w należącym do poszkodowanej pojeździe. Kolejną umową cesji z dnia 22 kwietnia 2020 roku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. dokonała przelewu w/w wierzytelności na rzecz cesjonariusza (...) S.A. z siedzibą we W.. Dążąc do ustalenia wysokości poniesionej szkody (...) S.A. we W. wystąpił do Biura (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. celem sporządzenia i przedstawienia kalkulacji szacującej koszty naprawy uszkodzonego pojazdu. Wykonana kalkulacja, której sporządzenie kosztowało 492 zł wskazywała, iż wydatki związane z naprawą samochodu uplasują się na poziomie kwoty 8091,92zł.

Celem ustalenia precyzyjnych kosztów naprawy pojazdu Sąd Rejonowy dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. W sporządzonej opinii biegły oszacował koszty naprawy samochodu na kwotę 8467,33zł.

Uwzględniając zaistniałe w sprawie okoliczności Sąd I instancji uznał, iż powód posiadał czynną legitymację do wystąpienia z niniejszym powództwem. Przytaczając treść art. 509 § 1 k.c. oraz art. 510 § 1 k.c. wskazał, że umowy przelewu wierzytelności zawarte pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. oraz pomiędzy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w O. a (...) S.A. z siedzibą we W. były ważne oraz skuteczne. W drodze w/w umów powód stał się uprawniony do dochodzenia od pozwanego kosztów naprawy pojazdu marki O. nr. rej. (...) związanych ze szkodą komunikacyjną z dnia 23 października 2018 roku.

Odpowiedzialność sprawcy wypadku z dnia 23 października 2018 roku oraz posiadanie przez sprawcę w dacie zdarzenia czynnego ubezpieczenia OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń uznano za okoliczności bezsporne.

Jako źródło roszczenia powoda dochodzonego w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy wskazał art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o Ubezpieczeniach Obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (dalej jako UbezpObowU).

Stosownie do treści powołanej regulacji z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Przy czym sam zakres odpowiedzialności obowiązanego do naprawienia szkody wynika z treści art. 36 UbezpObowU. Jednocześnie, powołując się na treść art. 361 i 363 k.c., Sąd ten podkreślił, że zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Powinno nastąpić przy tym, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

W sytuacji gdy szkoda sprowadza się do uszkodzenia pojazdu mechanicznego, jej kompensata sprowadza się do uiszczenia na rzecz poszkodowanego kwoty niezbędnej do przywrócenia samochodu do stanu poprzedzającego wypadek.

Sąd I instancji dostrzegł, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany (...) S.A. w W. przedstawił poszkodowanej ofertę w zakresie możliwości skorzystania z sieci naprawy pojazdów oferowanej przez pozwanego. W ramach przedmiotowej kwestii zaznaczono, iż zgodnie z poglądami prezentowanymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego poszkodowany ma prawo dokonania wyboru warsztatu, któremu zleci naprawę samochodu, o ile koszty naprawy wyliczone przez ten warsztat będą konieczne i ekonomicznie uzasadnione, a stosowane stawki robocizny będą mieścić się w granicach stawek stosowanych na lokalnym rynku. Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela

odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Ponadto, zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody, przewidzianą w art. 361 § 2 k.c., poszkodowany będzie mógł domagać się od podmiotu odpowiedzialnego (ubezpieczyciela) odszkodowania obejmującego poniesione koszty wspomnianych prac naprawczych.

Na kanwie powyższego Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie posiadał legitymacji do narzucania poszkodowanemu konkretnego warsztatu, czy firmy w której ma zostać dokonana naprawa. Przy czym strony w sprawie były zgodne co do celowości i ekonomicznej opłacalności naprawy uszkodzonego pojazdu.

Celem rozstrzygnięcia okoliczności spornych w postaci uzasadnionego zakresu naprawy oraz kosztów jej przeprowadzenia, w toku postępowania przed Sądem I instancji dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego. Na podstawie tejże opinii ustalono, że koszty naprawy uszkodzonego pojazdu marki O. o nr rej. (...), z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych oraz przy wyborze średnich stawek za godzinę pracy, funkcjonujących na obszarze zamieszkania poszkodowanej, kształtują się na poziomie kwoty 8467,33zł brutto. Sporządzający opinię biegły wskazał nadto, że w zgromadzonym materiale dowodowym nie stwierdzono informacji wskazujących na to aby w przedmiotowym samochodzie przed zaistnieniem szkody zamontowane były inne części niż oryginalne.

Sąd Rejonowy ocenił wykonaną przez biegłego opinię za wyczerpującą, zaś płynące z niej wnioski za logiczne i rzeczowe. W oparciu o zawarte w niej ustalenia uznał również, że jedynie zastosowanie oryginalnych części przy naprawie mogło doprowadzić do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed wypadku.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka M. G. jako irrelevantny dla rozpoznania sprawy.

Uwzględniając powyższe, uznając za uzasadnioną kwotę 8.467,33 zł, stanowiącą koszty naprawy pojazdu, oraz dotychczas wypłaconą kwotę odszkodowania 3779,01zł powodowi przysługiwało od pozwanego pozostałe odszkodowanie w kwocie 4.688,32zł brutto oraz zwrot kosztów porządzenia kalkulacji szkody w wysokości 492zł.

Zasadność zasądzenia kosztów sporządzenia kalkulacji, Sąd Rejonowy argumentował stanowiskiem zaprezentowanym w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku, gdzie wskazano, iż odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia majątkowego może, stosownie do okoliczności spraw, obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 roku, sygn. III CZP 24-04, legalis).

Rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na zasadzie art. 100 zd. 2 k.p.c. Strona pozwana przegrała sprawę prawie w całości, w następstwie czego zasądzono od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2117 zł (tym 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 400 zł tytułem opłaty od pozwu, 800 zł tytułem uiszczonej zaliczki oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa). O brakujących kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 113 ust. 1. W zw. z art. 83 ust. 2 u.k.s.c.

Powyższy wyrok zaskarżył w części apelacją pozwany (...) S.A. w W., tj.: w zakresie pkt. I co do kwoty 492 zł oraz pkt. II i III, zarzucając mu:

I. naruszenie prawa materialnego:

art. 361 § 1 k.c. polegające na uznaniu bezpośredniego związku przyczynowego między powstałą szkodą a poniesieniem przez powoda kosztów związanych ze sporządzeniem prywatnej ekspertyzy, w sytuacji gdy kalkulacja ta nie była niezbędna do skutecznego dochodzenia odszkodowania, gdyż powód już w pozwie złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, a nadto zawodowo dysponuje wiedzą na temat szacowania szkód, gdyż zajmuje się skupowaniem wierzytelności;

II. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób nieszczęsny i z naruszeniem zasad prawidłowego wnioskowania poprzez:

- nieuwzględnienie, że prywatną ekspertyzę dla powoda (...) S.A. we W. al. (...) wykonała spółka Biuro (...) sp. z o.o. we W. al. (...), a akcjonariuszem i współnikiem w w/w podmiotach jest ta sama spółka tj.: (...) S.A. zaś prezesem zarządu obu tych spółek jest ta sama osoba, tj.: W. K.;

- pominięcie, że przedmiotem działalności powodowej spółki powoda (...) S.A. we W. jest działalność związana z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, która obejmuje szacowanie roszczeń ubezpieczeniowych, ocenę roszczeń, obliczanie ryzyka i poniesionych szkód oraz ocenę ryzyka;

- niewzięcie pod uwagę, że umowa przelewu wierzytelności z dnia 22 kwietnia 2020 roku zawarta z poszkodowaną M. G. nie obejmuje kosztów wykonania prywatnej ekspertyzy.

Mając na względzie przytoczone zarzuty pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa co do kwoty 492 zł, wraz ze zmianą dotyczącą kosztów postępowania przed Sądem I instancji poprzez stosunkowe ich rozdzielenie według norm przepisanych. Ponadto żądał zasądzenia od powoda na kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazując jako roszczenie ewentualne, pozwany wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Suwałkach I Wydziałowi Cywilnemu do ponownego rozpoznania łącznie z orzeczeniem w zakresie kosztów post. w II instancji.

Powód nie złożył odpowiedzi na apelację.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego jako zasadna skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Na wstępie należało odnieść się do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. gdyż przeprowadzona przez orzekający w sprawie sąd ocena materiału dowodowego ma bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie jakie zapada w sprawie.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, że jedynie prawidłowe ustalenia faktyczne, będące wynikiem należyte przeprowadzonego postępowania dowodowego, mogą być użyte jako podstawa oceny prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia na gruncie zrzutów w zakresie uchybienia prawu materialnemu.

Wiarygodność i moc dowodów sąd ocenia, według własnego przekonania, poprzez kompleksowe rozpoznanie zgromadzonej w sprawie materii dowodowej. Etap oceny dowodów polega zaś na badaniu i podjęciu decyzji czy w zaistniałych w sprawie realiach strona wykazała prawdziwość faktów, z których wysuwa określone skutki prawne.

Rola sądu polega tu na dokonaniu ustaleń pozwalających ocenić stan faktyczny, który będzie podstawą do rozstrzygnięcia. Zgłaszany zarzut uchybienia regułom swobodnej oceny dowodów jest uzasadniony jedynie w przypadku gdy wyprowadzane przez sąd wnioski są nielogiczne, wykraczają poza zasady doświadczenia życiowego lub nie uwzględniają wyraźnie dostrzegalnych związków przyczynowo skutkowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego należało zgodzić się z zawartymi w apelacji twierdzeniami, iż poczynione przez Sąd I instancji ustalenia częściowo wykraczały poza sferę swobodnej oceny dowodów.

Rację ma bowiem pozwany twierdząc, że przy ocenie celowości zlecenia prywatnej ekspertyzy przez powoda (cesjonariusza) i ewentualnej dopuszczalności uwzględniania kosztów jej sporządzenia w ramach rozstrzygnięcia zawartego w wyroku trzeba ocenić szereg okoliczności. Należy w tym względzie, za poglądem wyrażonym w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2019 roku, powtórzyć, że zlecenie przez

poszkodowanego (lub cedenta praw i roszczeń poszkodowanego) osobie trzeciej ekspertyzy, na potrzeby dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela, pozostaje w normalnym związku przyczynowym w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. z wypadkiem komunikacyjnym, a koszt tej ekspertyzy wchodzi w określony w art. 361 § 2 k.c. zakres szkody objętej należnym odszkodowaniem od ubezpieczonego i tym samym ubezpieczyciela, jeżeli w stanie faktycznym sprawy, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności, zlecenie ekspertyzy, jak i jej koszt były celowe, niezbędne, konieczne, racjonalne i wystarczająco uzasadnione z punktu widzenia efektywnej realizacji roszczenia odszkodowawczego (vide uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 29 maja 2019 roku, sygn. akt III CZP 68/18, *legalis*).

Oceniając celowość sporządzonej w niniejszej sprawie prywatnej kalkulacji przez pryzmat przytoczonych okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego należało uznać, iż zlecenie przez powoda (cesjonariusza) (...) S.A. we W. sporządzenia prywatnej kalkulacji przez podmiot w postaci Biura (...) Sp. z o.o. we W., nie mogło być uznane jako działanie konieczne z punktu widzenia skutecznej realizacji roszczenia odszkodowawczego.

W świetle przytoczonej uchwały powód pozostawał uprawniony zlecić osobie trzeciej sporządzenie opinii szacującej koszty naprawy pojazdu, to jednak sam podmiot sporządzający przedmiotową opinię wzbudził po stronie Sądu Okręgowego uzasadnione wątpliwości. Trafnie dostrzegł w tym zakresie pozwany, że zarówno powód (...) S.A. we W. jak też sporządzające kalkulację naprawy Biuro (...) Sp. z o.o. we W., mają siedzibę w tym samym miejscu, tj.: pod adresem al. (...) (...)-(...) W.. Ponadto, co równie istotne, z informacji zawartych w KRS zarówno powoda jak i rzeczonego Biura (...) wynika, iż organem kierowniczym, zarówno jednej jak i drugiej spółki jest prezes w osobie W. K.. Zaznaczyć też należało, że w toku postępowania (na wniosek powoda) dopuszczono dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego, który wypowiedział się w przedmiocie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu.

Powyższe okoliczności dyskwalifikowały zdaniem Sądu Okręgowego możliwość obciążenia pozwanego kosztami sporządzenia przez powoda prywatnej kalkulacji. Doniosły w tym zakresie pozostawał również fakt, iż wykonujące kalkulację Biuro (...) Sp. z o.o. we W. nie wykazało faktu poniesienia jakichkolwiek kosztów sporządzenia tejże kalkulacji, gdyż pozostaje we współpracy gospodarczej z powodem. Trudno bowiem uznać za logiczne rozumowanie, że powód jako firma zajmująca się dopłatami powypadkowymi nie współpracuje z organem dokonującym wycen i szacowania szkód komunikacyjnych, dysponującym stałym dostępem do programów szacujących koszty naprawy szkód.

Postępowanie strony powodowej w tym zakresie nie spotkało się z aprobatą Sądu II instancji. Przeciwnie, działanie w następstwie którego powód pierwotnie zlecił sporządzenie współpracującemu podmiotowi prywatnej kalkulacji, zaś w toku postępowania wystąpił o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w tożsamym przedmiocie, należało zakwalifikować jako postępowanie skutkujące zwiększeniem szkody.

O ile bowiem możliwość żądania przez nabywcę roszczenia odszkodowawczego, od ubezpieczyciela w ramach dochodzonego odszkodowania, ekwiwalentu kosztów sporządzonej przez osobę trzecią ekspertyzy wynika z samego faktu nabycia przez poszkodowanego roszczenia odszkodowawczego (wydatek na ekspertyzę wpływa na wysokość odszkodowania art. 361 k.c.) to w przypadku gdy koszty takiej opinii nie będą celowe, niezbędne, konieczne i racjonalne, ubezpieczyciel nie będzie zobowiązany do ich zwrotu.

Na gruncie niniejszej sprawy zlecenie przez powoda sporządzenia prywatnej kalkulacji szkody mogło być uznane za działanie zmierzające do oszacowania szkody jednakże bezsprzecznie, w kontekście zaprezentowanych okoliczności, nie mogło być zakwalifikowane jako konieczne, niezbędne czy racjonalne, gdyż prowadziło do powiększenia szkody poprzez powielanie tożsamych czynności.

Fakt, iż cesjonariusz prowadzi działalność gospodarczą obejmującą nabywanie i dochodzenie roszczeń z tytułu szkód powypadkowych nie wyklucza z miejsca uprawnienia do dochodzenia przez niego od zobowiązanego ubezpieczyciela równowartości kosztów zleconej i sporządzonej kalkulacji, jednakże znacząco oddziałuje na ocenę możliwości

dochodzenia jej kosztów w poszczególnych przypadkach postępowań odszkodowawczych, w następstwie nabycia roszczeń od poszkodowanego.

Za trafny Sąd uznał również zarzut naruszenia art. 361 § 1 k.c. Niezaprzeczalnie bowiem nie mogą być zakwalifikowane jako pozostające w bezpośrednim związku przyczynowo skutkowym z wywołującym szkodę wypadkiem oraz stanowiące element kwoty odszkodowania, wydatki na opinie lub kalkulacje zlecone przez cesjonariusza osobie trzeciej, które de facto służą ocenie jedynie opłacalności cesji, mimo iż są ponoszone już po przeniesieniu wierzytelności. Zgodnie z powyższym w ramach należnego odszkodowania można uwzględnić jedynie koszt ekspertyzy służącej faktycznie dochodzeniu roszczenia o odszkodowanie. Samo działanie cesjonariusza dochodzącego roszczenia, komfortowe i opłacalne z punktu widzenia przedsiębiorcy, nie jest wystarczające do uznania postępowania za uzasadnione i niezbędne w rozumieniu pozwalającym ująć koszty sporządzenia kalkulacji szkody w ramach przysługującego od ubezpieczyciela odszkodowania.

Uwzględniając przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy uznał za celowe zmienić zaskarżony wyrok w ten sposób, iż zasądzoną w pkt. I kwotę ograniczył do kwoty należnego do zapłaty odszkodowania, tj.: 4688,32 zł brutto łącznie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 listopada 2018 roku do dnia zapłaty. Jednocześnie z uwagi na nieuwzględnienie roszczenia o zwrot kosztów kalkulacji oddalono powództwo w pozostałym zakresie.

Zmiana wyroku w zakresie rozstrzygnięcia głównego skutkowała zmianą orzeczenia o kosztach postępowania. Z tego tytułu obniżono kwotę zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda kosztów (odpowiednio do wyniku postępowania powód wygrał powództwo w około 90 % a zatem należał mu się proporcjonalny zwrot kosztów) do wysokości 1907 zł, wraz z odsetkami za opóźnienie od uprawomocnienia się orzeczenia, w tym kwoty 827 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I instancji. Analogicznie zmieniono rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania przed Sądem I instancji, tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa. Z tego tytułu nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Suwałkach kwotę 358,59 zł zaś od powoda kwotę 39,84 zł.

O kosztach postępowania przed Sądem II instancji orzeczono w myśl art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany wygrał postępowanie apelacyjne w całości, a zatem przysługiwał mu od powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 220 zł

Na przedmiotowe koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie § 2 pkt. 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku w wysokości 120 zł oraz opłata w kwocie 100 zł uiszczona od uzasadniania skarżonego wyroku, zaliczona na poczet opłaty od apelacji.

SSO Cezary Olszewski SSO Aneta Ineza Sztukowska SSO Agnieszka Kluczyńska